

Ralph Bernabei i Silvy Wittevrongel, (Galeria Horizon)

«La continuïtat és el secret de l'èxit»

La Galeria Horizon, de Colera, es defineix a si mateixa com un «oasi cultural» banyat per les aigües d'artistes internacionals que Ralph Bernabei i Silvy Wittevrongel, els propietaris, cerquen cada any arreu del món perquè hi exposin. La visió crítica i lliure de tots dos fa possible la vida dins l'oasi on ens reben.

Text > VÍCTOR LÓPEZ, historiador de l'art

Com vàreu arribar a obrir una galeria d'art a Colera?

Silvy Wittevrongel (S. W.): L'any 1991 vam arribar a Cadaqués pel seu lligam amb artistes com Dalí, però allà ens distrèiem massa i no podíem crear, així que vam agafar el cotxe per fer una volta fins que vam arribar aquí. Li vaig dir a en Ralph: «A tu t'agrada la muntanya i a mi el mar, així que aquest lloc és perfecte». Poc després, durant una conversa, li vaig treure el tema: «Per què no obrim una galeria?» i en Ralph va dir: «Sí, per què no?».

La vostra línia expositiva ha anat canviant. Com era a l'inici i com és ara?

S. W.: Al principi no sabíem gaire bé cap on volíem anar. Fins al cap d'un temps no vam decidir que només ens volíem dedicar a l'art contemporani, perquè ens «parla» més i per a nosaltres és més fàcil defensar-lo.

Ralph Bernabei (R. B.): La primera exposició no ens va agradar gens. Veníem coses gairebé per a turistes, per cobrir despeses. Després ens vam anar movent cap a artistes que ens cridessin més l'atenció però alhora fossin locals. De seguida vam ser coneguts i vam

vendre. Després d'això vam poder portar altres artistes més internacionals. Ara fem les nostres pròpies propostes, que sempre tenen un fil conductor.

Què teniu en compte a l'hora de triar els artistes?

S. W.: L'art contemporani és molt més difícil perquè la gent no l'entén tant. El criteri per triar artistes és que la seva obra ens «digui» coses, que ens «parli» com li pot parlar a algú altre. Viagem molt, sobretot als EUA. Anem a exposicions i mirem si les obres que s'exposen ens «parlen». Després busquem els

>> Mostra col·lectiva «Escollar la forma» a la Galeria Horizon (2017). (Autoria: BERNARD BORGEAUD)

>> *Ralph Bernabei i Silvy Wittevrongel, de la Galeria Horizon, de Colera.* (Autoria: MIREIA RODO)

artistes per Internet i a través de xarxes socials. Finalment contactem directament amb el galerista.

R. B.: Pensem que cal vendre, però al final acabem fent el que ens agrada. Si es ven, millor; si no, tant li fa.

Quina mena de públic us visita?

S. W.: Això depèn de l'artista que obre i exposa a la galeria. Com que ens movem i viatgem molt, acabem coneixent molta gent diversa que acaba venint. Gràcies a això ens ha conegut gent del nord d'Europa, d'Austràlia, d'Ohio o del Canadà, i per això ara tenim la nostra publicació a llibreries del Canadà. Això ha atret públic d'allà que pensa: «Colera? Com és possible que una galeria amb aquesta qualitat sigui allà?». Però venen. El crític d'art Arnau Puig sempre deia que nosaltres som a la

porta d'Europa, així que quan la gent de Barcelona ens diu que som molt lluny, nosaltres el responem que som més a prop d'Europa.

Exposicions rellevants o d'èxit?

R. B.: A «Ex-Libris» vam homenatjar Walter Benjamin l'any 1994, quan es va inaugurar el monument de Dani Karavan. Hi van participar cent artistes. Més tard vam fer «Passagen 1994-2004», pel desè aniversari del monument, amb obres del mateix Karavan. L'exposició «Time in change», en homenatge a John Cage i Merce Cunningham, també va ser meravellosa. L'artista Takesada Matsutani i la seva exposició «Arround the circle», del 2011, va ser molt important per a nosaltres. Ens vam interessar molt pel seu treball perquè estava lligat

>> *Exposició col·lectiva «In-side Out» (2018).* (Autoria: BERNARD BORGEAUD)

al moviment Gutai del Japó. Els seus quadres es cotitzaven com els d'un artista local. Fins i tot la seva dona no es creia que li haguessin trucat per exposar a un lloc que no sortia ni als mapes! Vam fer venir TV3, va fer una *performance* la nit de la inauguració i tot va ser fantàstic. Va vendre molt i se li va fer molta publicitat. Això ens va agradar moltíssim i estem orgullosos d'haver apostat per ell quan ningú no el coneixia.

Com us va afectar la crisi?

R. B.: Abans la gent tenia diners i comprava art, com si només hi entengués la gent que té diners. Arran de la crisi, molta gent, sobretot local, va deixar de venir. Amb diners pots fer una gran col·lecció, però també necessites criteri, gust, etcètera, i això només s'educa consumint cultura sovint. Potser és un problema global, de la cultura o de les mateixes galeries, no ho sé. Trobo que les noves generacions compren poc art. S'ha de comprar cultura: si no tens diners, no compris cinc llibres, però un l'has de comprar!

Gairebé no teniu presència a Internet...

R. B.: Les xarxes necessiten molta dedicació. Ens pressiona molt que ens preguntin o es facin comentaris a les xarxes socials, perquè nosaltres hem d'estar al darrere i respondre de seguida. Ens han venut que les xarxes ajuden a vendre arreu del món, però nosaltres estem venent al Canadà o als EUA sense elles! Internet és un altre tipus de realitat que trenca la sensació que es genera quan vas a una galeria, hi passeges, contemples art i et deixes portar. Passa el mateix amb les fires. Crec que són bones per vendre espectacle i peces cares, i així cobrir despeses, però no transmeten la intimitat de veure l'expressió profunda d'un creador. Nosaltres anem a contracorrent, perquè crec que hem de qüestionar tot aquest ordre.

Quins són els propers reptes d'Horizon?

R. B.: La galeria ja té vint-i-set anys, i amb motiu dels vint anys vam fer un número especial de la nostra revista. La frase que l'obria era «Continuity is the secret for success» ('la continuïtat és el secret de l'èxit'), així que volem continuar amb els nostres valors i una manera de fer que ens ha funcionat.